

ԾԱՀԻԿ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

ՏՂՈՑ ԵՒ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐՈՒ ՅԱՏՈՒԿ

Ա. Ծրջան, թիւ 20

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նազարակը	ԸԱՆՈԲ ՏԵՐ-ՅԱԿՈՒԵԱՆ
Քանի մի օրինակ	Մ. Ֆ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ
Չեռնածոն եւ վարսեր (անզիերէնէ)	Կ. ԼՕԲՄԱՃԵԱՆ
Բարեխիր տղան	ԶԱՊԵԼ ԶԱՔԱՐԵԱՆ
Օօ՛ր, օօ՛ր (պատկերով)	Ք.
Պարկեներու վաճառանոցը	ՈԵՐԵԿԱ ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ
Մեղաներ ու վարդեր	ՀԱՅԿ ՃԻԼԱՃԵԱՆ
Ջրառաններ եւ առեկան նօրեր	Ե. Մ. ՏԵՐՄՄԵՃԵԱՆ
Հանելուկ, Հառուական հարցում, եւլե.	

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

ՊՈՒ.ՍՊ ԵԽ ԳԱ.Խ.ՍՈ.Ն.ԾՐՈՒ ՀԱ.Մ.Ս.Ր

Տարեկան 30 դրուշ : Վեցամսեայ բաժնեղին չկայ :
Ա.ՐԸԱ.ՍՈ.ՀԱ.Մ.Ը. ՀԱ.Մ.Ս.Ր Տարեկան 7 ֆրանք :

ԲԱՅԱԼՐՁԱԿԱՊՀԱՄ ԿԱՆԻԻԻԿ

Բաժնեղինները կարելի է զրկել Օսմ. մանտաբօսթով, փոխ՝ գրով,
եւ կամ զրոշմաթու զթով (20 հատը Հ0 զրուշի հաշուով) :

Մանուցման, բաժանորդագրութեան եւ թերթին վերաբերող
ամէն կարգի գործառնութեանց համար զիմել մի՛ միայն

ՍՍ. Գ. Ս. Ե. Ա. Ն. Ի.

{ زاغيك غر تهـى } در علیه ده غاطده قورشونلى خانىدە نومرو 7

«ԾԱ. Դ. Ի.Կ» ՀԱ. Ն. Դ. Է. Ս

Կ. Պոլիս, Ղալաթիա, Գուրչունլու խան, թիւ 7

REVUE "DZAGHIK,"

Constantinople, Galata, Kourchoum Han, № 7.

Թիւ 20 փարա

Տպագրութիւն ՍԱԳԱԵԱՆ, Կայարա

ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹ ազգային, գրական եւ բաղամական .
— Բաժանորդագրութիւն՝ տարեկան կ. Պոլսոց

համար 80 դր., 6ամսեայ 45 դր., գաւառներու համար 108 դր.
6ամսեայ (1) դր. և օտար երկիրներու համար 35 ֆր. 6ամսեայ 20 ֆր.:
Զեռքէ վաճառում՝ տարը փարա: Խնամնալ բովանդակութիւն, ըն-
տիր յօդուածներ, թարմ լուրեր ու նորագոյն տեղեկութիւններ:
ԱՐԵՒԵԼՔ, իր վերակաղմուած խմբագրութեամբ և իր կարող աշ-
խատակիցներով, առաջնակարգ տեղ մը կը գրաւէ տեղական հայ
մամուլին մէջ, օր աւուր աւելի՛ հրապուրիչ դաւնալով՝ նորանոր
բարւորդու մերու շնորհիւ զորս ներմուծած է թերթին մէջ: Նիւ-
թերու ճոխ պէսպիսութիւն մը կը կազմն իր մասնագիտական
յօդուածները, և կեղեցական, կրօնական, տնտեսական-սեղանա-
ւորական, երկրագործական ևայլն, բաց ի գրական ու բանասի-
րական գրուածքներէ, օրուան տեսութիւններէ: ԱՐԵՒԵԼՔի վե-
րաբերեալ ամեն գրութիւն և բաժանորդագինն պէտք է ուղղել
Տէր և Տնօրէն Գարեգին էֆ. Պօյաճեանի հասցէին, Ղալաթիա,
Մահմուտիյէ ձատահսի ուր կը գտնուին թերթին տպարանն ու
խմբագրատունը:

ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ 1805

Կ. Պոլիս, Մերձան Փողոց թիւ 57

Մարդարեան գրատան ցուցակը չը տեսած, դասագիրքերու
ընտրութիւն մի՛ընէք, հարցուցէք զեզչը և պատասխան կառնէք:
Դրավաճառներու սպառած է խօսքին մի՛ հաւատաք:

ՈՍԿԵՄԱՏԵՆԻԿԸ միայն մամլոյ տակ է, միւս դասագիրքերն
ամէնքն ալ պատրաստ են:

Թվթատարի ծախքը մեր վրայ, ուղուած զիրքերն իրենց բուն
գինով կը զրկուին ուղողին:

ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

ՍԵ Ձ Ա. Ա Ճ Ա Ռ Ա Ս Ո Ւ Ն

ՊԱՏՐԱՍ ԵՒ ՉԱՓԻ ՎՐԱՅ

ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԿՈՇԻԿՆԵՐՈՒ

Պ. ԲԱՍԻԿԱՔԻ

Բերա, Մեծ Փողոց, Թիւ 348

Սոյն վաճառատան մէջ կանանց և արանց ծերոց և տղայոց
համար, թէ ճաշակի, թէ ձեւի և թէ գիմացկունութեան տեսա-
կէտով անբաղդատելի կերպով ընտիր և զիւրագնի ամէն տեսակ
կոչիկներ կը հայթայթուին: Յաճախորդները գոհացունելու համար
չանք ու խնամք չեն ինսայուիր բնաւ:

Թող երթան ու տեսնեն:

ՅԱՇԻԿ

ՏԵՂԻՆ ՍԱՐԻԱՅԵԼԱՐ

(691) Ի. ՏԱՐԻ-ԹԻՒ 20

27 ՄԵԴՑԵՄԲԵՐ 1907

ՆԱՊԱՍՏԱԿԸ

•••••••••••••••

**Ա. ՊԱՍՏԱԿԻ մը և երկու պղտիկներու պատմութիւնը պիտի
պատմեմ այսօր ձեզի:**

Կար չկար եղբայր մը քոյր մը
կար: Մէկուն անունն էր Արշամ և
միւսինը Զարմուհի: Մեծը եղբայրն
էր, պղտիկը քոյրը: Մեծ կամ պըզ-
տիկ՝ երկուքն ալ տղայ էին, եր-
կուքն ալ անխերահաս մանկիկներ
ձենէ շատերուն պէս: Արշամ ու
սաթի պէս փայլուն մազեր ունէր,
երկայն թարթիչներով աչուկներ:
Զարմուհի խարտեաշ էր, կարծես
գլխուն վրայ արեին լոյսն էր ինկած
և կապոյտ լայն աչքեր ուր եր-
ջանիկ միամտութիւն մը կար միշտ:
Երկուքն ալ շրջազգեստ կը հագ-
նէին դեռ, քանի որ պղտիկ էին,
ինչպէս ըսի:

Արշամ ու Զարմուհի իրար շատ կը սիրէին. արդէն ինչո՞ւ
եղբայր քոյր կ'ըլլան մարդիկ, եթէ ոչ սիրելու համար զիրար: Երբ
Արշամ լար, Զարմուհի անոր մօսն էր, գլուխը մօսոր կողին զրած
ինքն ալ կու լար իր կապոյտ խորունկ աչուկներով: Երբ Զարմու-
հի լար, Արշամ հօն էր անոր արցունքներուն պատճառը հասկնա-
լու և դարձանելու համար: Տիպար քոյր-եղբայր մըն էին վերջա-
պէս, որոնց պէս ըլլալ կը մաղթեմ ձեզի ամենուդ:

Օր մը Արշամի ու Զարմուհիի մօրեղբայրը նապաստակ մը
նուէր բերաւ անոնց: Աղուոր սիրուն կենդանի մըն էր երկայն ա-
կանջներով, կը ապակիի պէս փայլուն աչքերով, կոնակը կար-

մըրախայտ կակուղ մուշտակով . պղտիկ պոչ մը՝ մատի մը չափ երկայն . ճերմակ բամբակ կուրծք մը . չորս թաթիկներ ճկուն ու կակուղ : Մօյեղբարը զայն գրկած էր : Պղտիկները ծափ զարնելով վաղեցին մօտը , գդուեցին համրութեցին կենդանիին փափուկ կուրծքը , անառակ ականջները ու վախկոտ ձեռուըներով շոյեցին անոր դունչը , պիխերը ու ծոծրակը :

Այնքան ուրախ , այնքան երջանիկ էին ո՛ր . . . : Այն գիշեր իրենց երազին մէջ տեսան մեծ պարտէզ մը , ամբաղջ նապաստակներով լեցուն . նապաստակի ընտանիքներ , երկայն ճերմակ մօրուքով ծերունի նապաստակներ , քիթերնուն ակնոց անցուցած հանիներ , մանկիկնապաստակներ , որոնք դպրոց կ'երթային և ճամբան իրենց ուսուցիչը տեսնելով գլխարկնին հանած կը վաղէին անոր ձեռքը համբուրելու . նապաստակներ որոնք ծաղիկ կը հաւաքէին , պտուղ կը քաղէին իրենց մէկ աղջկան հարսնիքի սեղանին համար : Հարսն ալ տեսան , երկայն քողք մը կախուած էր իր ականջներէն , և արծաթ թելերուն եզերքէն կը տեսնուէին իր ամօթղած ու պարկեցա այտերը . . . :

Առատուն երբ արթնցան իրենց առաջին ճիչը եղաւ նապաստակը : Մայրիկը ըսաւ որ կենդանին կը քնանար պարտէզին հեռաւոր անկիւնը : Արշամ ու Զարմուհի երեսնին լուացին , հաղիւ նախաճաշի քանի մը ումազ կաթ խմեցին , ու կամաց մը պարտէզ փախան : Հեռաւոր անկիւնը , վարի անկիւնը . հո՛ն էր որ կը քնանար իրենց սիրուն քնքոյց նապաստակը : Ոտքերնուն ծայրովը գացին իր անուշ քունէն ու երազներէն չարթնցնելու համար զայն : Ծառի մը հսկայ կոճզը կտրուած ձգուած էր հոն : Անոր ետեւը պիտի ըլլար անոր բոյնը : Կամաց մը նստեցան մտածելու համար թէ ինչպէս արթնցնեն զայն իր անուշ քունէն : Բայց նապաստակները շատ սուր ականջ ունին : Կենդանին տերեներու շշուկը լըսեց , արթնցաւ , իր բոյնէն ելաւ , և դիտելու համար թէ վտանգը ո՛ր կողմէն կուգայ յանկարծ ցցուեցաւ իր երկու ետեւի ոտքերուն վրայ : Այս յանկարծական շարժումն Զարմուհի վախցած՝ Արշամի վրայ ծուեցաւ , թաթիկները անոր երկնցուց և սկսաւ իր խոր կապոյտ աշուկները զարմանահար՝ կենդանին յառել : Պղտիկ կենդանին կարծես զգաց որ այդ պղտիկներէն վտանգ չէր գար , ու սկսաւ ականջները խաղցնել : Արշամ ու Զարմուհի սիրտ առին :

— Բռնե՛նք աղբարիկ , ըսաւ քոյրը .

— Բռնե՞նք քուրիկ , ըսաւ եղբայրը .

Եւ իրենց տարիքին անհամապատասխան արագութիւնով մը երկուքը երկու կողմէն խոյացան կենդանին վրայ : Կ'ուղէին բռնել զայն , կ'ուղէին շոյել սիրել այն կենդանին՝ որ իրենց ե-

բազի աշխարհէն էր եկած : Ի՞նչ կակուղ մուշակ՝ ունէր, ուլունքի պէս ի՞նչ փայլուն աչքեր, ի՞նչ ձերմակ կուրծք, ի՞նչ սիրուն թաթիկներ : Հապա ականջները, այն մշտաշարժ, անառակ ականջները . . . : Կուրծքերնին բաղձանքով կը բարախէր . . . :

Բայց իրենց շարժումը ապարդիւն եղած էր . կենդանին իրենց ձևոքի ճնշումին տակէն սահած փախած էր և մէկ սատումով անդին ցատքած : Շարունակեցին զայն հալածել . մէկը մէկ կողմէն, մէկը միւս կողմէն . սակայն ամէն անգամուն ալ ականջներու շարժում մը և ոտքի հարուած մը ու անա նորէն հեռուն էր կենդանին : Ամբողջ ժամ մը պարտէզին շրջանը ըրին, իրենց այտերը կարմրած էին ու քրտինքէն թրջած : Բանել կ'ուղէին, յափշտակել այդ փախչող, խուսափող երեւոյթը, անոր վայելքը վայելելու, անոր գրաւումին հաճոյքը զգալու համար : Զախողանք, ձախողանք : Իրենց շունչը կոկորդնին հասած էր, կուրծքերնին լեցուած էր, ճակատնին սրուսուած : Ասիկա միւս խաղալիքներուն չէր նմաներ . պզտիկ գառնուկին, կառքին, փայտէ ծիռն, որոնք հլու հնագանդ էին : Ասիկա իրենց պզտիկ եսասիրութեան կը դպչէր . քիչ մըն ալ արշաւեցին, քիչ մըն ալ հալածեցին, և արդիւնքը միշտ պատրանք էր : Կենդանին միշտ կը խուսափէր, միշտ հեռու կը մնար՝ իրենց ակնկալութիւնով բացուած ձեռքերէն : Ա'լ չափազանց էր : Սիրտերնին ելաւ և սկսան գետին ինկած հեկեկալ, լալ ու լալ . . . :

Հէտ պղտիկներ, գուք առաջին անգամն է որ կը ճաշակէք ինչ որ կ'ըսուի կեանքի մէջ Պատրանք : Վաղը երբ մեծնաք, ու առեւտուրի մէջ մտնէք՝ շատ մը յուսախաբութիւններ պիտի ունենաք, պիտի տեսնէք թէ ձեր նիւթական բաղձանքները անխմայ պիտի փախչին նապաստակին պէս և դուք ուժ չպիտի ունենաք զանոնք հալածելու :

Ասիկա կեանքի ձեր առաջին դասը թող ըլլայ : Արշամ և Զարմուհի երբ քիչ մըն ալ տոկային, ով կ'ըսէր թէ նապաստակը ճարահատ իրենց ձեռքերուն տակ չպիտի իմար :

Տոկալը լալէն նախապատիւ է միշտ :

ՅԱԿՈՒ ՏԵՐ-ՅԱԿՈՒԵԱՆ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՕՐԻՆԱԿ

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆԲ, աշխարհի օրէնքն է : Արչափ ատեն որ զույթիւն ունին բնութեան ոյժերը, որչափ ատեն որ կը փափագինք կատարելապէս երջանսիկ ապրիլ, պարտինք աշխատիլ՝ մերնպատակին հասնելու համար :

Մարդոց մէջ ամէնէն մեծը, ամէնէն ազնիւը, և մարդ անունին իրաւամբ արժանին ան է որ իր միտքն ու մարմինին բոլոր ոյժերը կը ծառայեցնէ բարիք գործելու :

Մարկոս Աւրելիոս Հռովմայեցին որ համբաւաւոր էր իր առաքիւնութեամբը սա դասը կուտար ինքնիրեն .—

«Առաւօտուն երբ քիչ մը անհանդստութիւն զգաս տնկող նէդ ելնելու, սա խորհրդածութիւնները ըրէ խսկոյն . «կ'արթննամ» որպէս զի ապրիմ ու կատարելմ իմ մարդկային պարտականութիւններս . կրնա՞մ տաժանելի գտնել այն բաները՝ որոնց համար դրուած եմ աշխարհի մէջ. ծնա՞ծ եմ արդեօք ծածկուած մնալու իմ տաքուկ վերմակներուս ներքեւու . — Թէ և ատիկա աւելի հաճոյք պատճառէ ինծի . — Պէաք չէ մոռնալ թէ զուարձութիւն վայելելու համար չէ որ լոյս աշխարհի մէջ դրուած ես, այլ մանաւանդ աշխատելու համար : Տե՛ս տունկերը, ճնճուկները, մեղուները, մրջիւնները, որոնցմէ իւրաքանչիւրը իր պաշտօնը կը կատարէ . ամէնքը կ'աշխատին իրենց կարգին տիեզերքի ներդաշնակութեանը համար : Եւ դուն պիտի մերժէի՞ր կատարելու քումարդկային պաշտօնդ, չպիտի՞ վազէիր հոն՝ ուր զքերգ կը կոչէ պարտականութեանդ ձայնը » :

Սիւլլի, անմահ բարձրագոյն պաշտօնատարը Հենրիկոս Դ.ի, աշխատութեան անխոնջ եռանդ մը ունէր : Ամէն օր կ'արթննար առաւօտեան ժամը չորս ու կէսին, առաջին երկու ժամերը նամակներ կարգալով կը զբաղէր, և պատասխաններ կը զրկէր անոնց . այս էր ահա զոր կը կոչէր «nettoyer le tapis—սեղանի գործերը կարգադրել»: Ժամը եօթին ինքզինքը խորհրդակցութեանց կը նուիրէր, և այսպէս առաւօտը կ'անցընէր ընդունելով Հենրիկոս Դ.ի հրամաններն ու հրահանգները: Միջօրէին կը ճաշէր յետոյ կու տար ունկընդութիւն մը՝ որուն կ'ընդունէր ամէն ոք անխարքար . նախ կրօնի ներկայացուցիչները, յետոյ ժողովուրդի և զիւղի մարդիկները, վերջոյ ազնուական ականաւոր անձերը : Այսուհետեւ աշխատութեան կը սկսէր մինչեւ ընթրիքի ժամը : Վերջապէս փակել կու տար իր դուռը, և ինքզինքը կը յանձնէր այն հաճոյքին զոր կ'զգար

խօսակցութեան բռնուելով իր քանի մը բարեկամներուն հետ : Կը քնանար ժամը տասնին : Բայց, եթէ անակնկալ, հարկեցուցիչ պատահար մը խանգարէր իր զբաղումներուն ընթացքը, գիշերուան ժամերէն կը զոհէր, ցերեկի ժամերուն պակասը լեցնելու համար : Այսպէս սահեցաւ իր կեանքին մինչեւ վերջին օրը :

Պոսիւէ բռուոն փափադ մը ունէր աշխատելու և զարգանալու : Իր առաջին քունէն յետոյ, որ զրեթէ չորս ժամ կը տեսէր, կ'արթննար նոյն իսկ ձմբան ամենասաստիկ ցուրտ օրերուն մէջ, կ'արտասանէր իր աղօժքը, յետոյ գրասենեակը կ'անցնէր և կը սկսէր աշխատելու մինչեւ որ յոգնութիւն զգար, Այս կանոնին հետեւեցաւ մինչեւ իր մահը, նոյն իսկ ճամբորդութեան ատեն ու կորսուած կը համարէր բռոր այն վայրկեանները զորս չէր կարող նուիրել ճոխացնելու իր միտքն ու աւելցնելու իր հմտութիւնը :

Կիկերոն իրաւամբ կ'ըսէր. «Լիցուցէք ձեր միտքը աղնիւ եւ վեհ զգացումներով» . և կէօթէ՝ բանական արարածին բոլոր պարտականութիւնները կը համառօտէր սա գեղեցիկ տողերուն մէջ. «Առաջին ու վերջին բանը որ կը պահանջուի մարդէն՝ ճշմարտութեան սէրն է այն» : Արդարեւ ճշմարտութիւնը յարգելն ու մշակելը էական պարտականութիւններէն մէկն է մարդուն զոր Աստուած բանական և աղատ սակագծած է . իմաստունը ըսած է . «Աշխատեցէք ամէն կարելի եղած միջոց և խնամք ի գործ դնել՝ պահպանելու համար ձեր սիրտը» :

Գարզդիւղ

Մ. Յ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ

“ՏՈՒՆԷՆ ՆԵՐՍ,,

Սասցանք Մանզումէի խմբագրապետ Քասիմի այս աշխատասիրութիւնը, որ կը խօսի ընկերական և ընտանեկան այն ամէն հարցերուն վրայ որոնք կը յուղուին տուններէ ներս : Տունէն ներսը բարոյախօսական ժողովրդական գեղեցիկ երկասիրութիւն մըն է, որ իր պարզ և զիւրահասկնալի ոճին համար մատչելի է ամէն գասակարգի ընթերցողներու, մանաւանդ յանձնարարելի է ընտանիքի հայրերու և մայրերու համար :

Դինը, իր ծաւալին բաղդատմամբ խխտ աժան է, $3\frac{1}{2}$ զրուց : Կը ծախուի բոլոր գրավաճառներուն և լրագրավաճառներուն քով :

ԶԵՌՆԱԾՈՒՆ ԵՒ ԻՐ ՎԱՐՊԵՏԸ

(ԱՆԳԼԻԵՐԵՆԻ)

Ճէն կ'ուզէր որ իր տղան արհեստ մը սորվի, ուստի եկեղեցի գնաց աղօթելու համար Աստուծոյ և հարցնելու համար Անորթէ ո՞ր արհեստը ամէնէն աւելի յարմար պիտի ըլլայ:

Լուսարարը որ սեղանին վրայ կը զգեստաւորուէր, մրմռաց: — «Չեռնածութիւն, ձեռնածութիւն»:

Ասոր վրայ ձէն շիտկէ շիտակ տղուն գնաց և ըսաւ թէ՝ պէտք է ձեռնածութիւն սորվի, քանի որ Աստուծած անանկ զրուցած էր: Յետոյ իր տղուն հետ ճամբայ ելաւ. ձեռնածութիւն սորվեցնող մարդ մը գտնելու համար:

Ամբողջ որ մը քալելէ վերջ՝ անոնք անտառ մը հասան ուր ծեր կնկան մը պատկանող հիւզակ մը կար: Ձէն հարցուց անորթէ՝ հոն կը բնակի՞ մէկը որ կարենայ ձեռնածութիւն սորվեցնել:

— «Այո՛, տղադ կրնայ սորվիլ հոս որովհետեւ իմ տղաս արհեստին վարպետն է» պատասխան տրուեցաւ իրեն:

Յետոյ ձէն տեսնել ուղեց տղան, որ գուրս ելաւ և ըսաւ. — «Ես տղուդ պիտի սորվեցնեմ: Եթէ տարի մը ետքը վերադառնաս և ճանչնաս զինքը վճարում չպիտի առնեմ, բայց եթէ հակառակ պարագային չճանչնաս, պէտք է 200 ֆիօրին վճարես ինծի»:

Հայրը գնաց և թողուց տղան որ կախարդութիւն և ձեռնածութիւն սորվի:

Երբոր տարին եկաւ, հայրը կը շուարէր թէ՝ արդեօք վստահարար պիտի ճանչնայ իր տղան, և կը խորհէր թէ ի՞նչ պիտի պատահի իրեն եթէ չկրնայ ճանչնալ:

Մինչ ան կ'առաջանար անտառին արահետէն, դէպի իրեն պղափիկ մարդուկ մը եկաւ և բարեւելով՝ «Բարեկամ, ի՞նչ է ան, ինչո՞ւ համար այնքան ընկճուած կը թուիս» ըսաւ:

— «Այս, պատասխանեց ձէն, տարի մը առաջ զաւակս ձեռնածուի մը քով ձգեցի արհեստը սորվելու համար: Ան ըսաւ ինծի որ տարի մը վերջը դամ, և եթէ ճանչնամ տղաս րան, մը չվճարեմ, և սակայն, եթէ չկրնամ ճանչնալ, ստիպուած ըլլամ 200 ֆիօրին վճարելու: Հիմա շատ կը վախնամ չկրնալ ճանչնալէս քանի որ չեմ գիտեր թէ ո՞ւրկէ պիտի ճարեմ զրամը»:

Ծերուկը ըսաւ. — «Քու ընելիքդ պիտի ըլլայ փուռէն կողով մը հաց առնել և ցանցընել զանոնք. խնձորենիէ մը կախուած վանդակի մը մէջէն պղափիկ թռչուն մը դուրս պիտի դայ և փըշը բանքները պիտի ժողվէ: Թռչունը քու տղադ է»:

Ճին տուն գնաց, կողով մը սև հաց բերաւ և ցրցքնեց զայն ինչպէս որ մարդուկը խրատած էր զինքը, և երբ թռչունը վար ցատկեց, — «Հօյ, ըսաւ, տղաս դուն ես»:

Տղան՝ հօրը իրեն խօսիլը լսելով ուրախացաւ և ձեռնածու վարպետը գոչեց. — «Սատանան ըսած է քեզի, ուրիշ կերպով դուն ընաւ պիտի չկրնայիր ճանչնալ զաւակդ»: Բայց տղան, — «Հայր, առն երթանք» ըսաւ:

Տուն երթալու ճամբուն վրայ կառք մը տեսան որ դէպի իրենց կուգար. տղան թելադրեց հօրը որ ինք բարակի մը փոխուի և հայրը իր միջոցաւը կարենայ կլորիկ գումար մը վաստկիլ:

Երիտասարդ մը կառքէն դուրս ցատկեց և հարցուց, — «Բարի մարդուկս, այդ շունը քանի՞ կը ծախես»:

— «Երեսուն ֆիորինի» պատասխանեց:

— «Ասիկա իրաւ որ խոշոր գումար մըն է, ըսաւ երիտասարդը, բայց այնքան աղուոր և հուժկու ազգբեր ունի որ պիտի առնեմ զայն»:

Երիտասարդը լրամը վճարեց, կառքին մէջ առաւ շունը որ թոյլ տուաւ քիչ մը տեղ ճամբորդելու, յետոյ ապակին կոտրելով պատունանէն դուրս ցատկեց և նոյն վայրկեանին բարակ չէր այլես, հապա պատանի մը՝ որ իր հօրը քովէն կը քալէր:

Մէկտեղ տուն գացին: Յաջորդ օրը վաճառումի օր կար մօտակայ գիւղի մը մէջ, և պատանին հօրը ըսաւ. — «Կեցի՛ր գեղեցիկ ձիի մը փոխուիմ, և ետքը ծախէ՛ զիս պազարը: Բայց ուշադրութիւն ըրէ որ սանձը գլուխէս հանես, հակառակ պարագային չեմ կրնար դարձեալ մարդ ըլլալ»:

Այս կերպով հայրը վաճառատեղին տարաւ ձին. անոր առաջուած վարպետը — ձեռնածուն — եկաւ և 100 ֆիորինի գնեց զայն, բայց հայրը երասանը հանելու մոոցաւ: Զեռնածուն ձին տուն տարաւ և ախոռի մը մէջ դրաւ:

Երբոր կաթ կթող ազիկը իր քովէն կ'անցնէր կաթ կթելու համար, ձին պոռաց. — «Սանձս հանէ՛, երասանս քակէ՛»:

«— Խօսիլ գիտես եղեր, հա՞». ըսաւ աղջիկը և քովը երթալու սանձը քակեց:

Ճին եղած տեղը ճնճղուկի մը փոխուեցաւ և տանիքին վրայէն թռաւ գնաց: Զեռնածուն ալ ճնճղուկի փոխուեցաւ և անոր ետեէն թռաւ: Անոնք իրարու հասան և վարպետը ջուրը նետուելով ձուկի փոխուեցաւ: Պատանին անոր օրինակին հետեւելով ձուկ մըն ալ ան եղաւ: Վերջապէս վարպետը աքաղաղի մը փոխուեցաւ և պատանին ալ աղուէսի մը՝ որ խածաւ բրցուց վարպետին գլուխը: Ասիկա պատճառ եղաւ անոր մահուանը և մինչե հիմա մեռած կը մնայ:

ԲԱՐԵՍԻՐՏ ՏՂԱՆ

Ընկերներէս մին, ցեխին մէջ
ինկաւ երէկ, մեր դասէն վերջ.
Ես ալ գացի եւ բռնելով
վեր հանեցի բոլոր ուժով։

Եւ ի՞նչ տեսնեմ, կրնա՞ք յուսալ,
Զէ թէ գոգնոց, այլ հագուստն ալ,
Յեխոտեր էր վերէն ի վար,
Որուն համար խեղճը կու լար։

Եւ որպէս զի չբարկանայ
Օրիորդը. ըսի «տըղա՛յ,
Ունիմ հագուստ գոգնոցիս տակ
Եթէ կ'ուզես, ըսէ շիտակ։»

Օրիորդս ալ զիս լսելով,
Անմիջապէս կանչեց իր քով,
Տուաւ ինձի խճանկար,
Օղակ, պատկեր, ընտիր շաքար։

Բայց ես շուտով մը զայն կերայ,
Ո՞ր տղուն քով շաքար մնայ . . .
ԶԱՊԷԼ ԶԱՔԱՐԵԱՆ

ՊԶՏԻԿ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Կենդանիներուն մէկ նոր նահապետը գտնուեցաւ։ Նիւ Եոր-
քի թանգարանէն Մըսթրը Չարլս Սթէրնպէրլ թէքսաս գաւառին
մէջ գտաւ կմախքը նաօսօռու (նու-մողէս) անուն կենդանիին որ
կ'ապրէր ասկէց քանի մը միլիոն տարի առաջ։ Իր մարմինին եր-
կայնութիւնն է երկու մէթր և իր վրայ նշանակելի է կռնակի ոս-
կորներուն արտակարգ մեծութիւնը։

ՕՐ ՕՌ ՕՐ ՕՌ

Օրօր, օրօր, մանկիկ անուշ
Հերիք քեզի խաղը հերիք,
Հիմա նիբհէ՛, գուն հանդարախկ,
Նիբհէ՛, փակէ՛ տչքերդ մեզոյշ՝

Նիբհէ՛ ով աննըսման զաւակ,
Գոնդուր մազերդ կուտան միշտ գեղ,
Կըլոր խարսեաշ գլխուդ շըքեղ,
Որ կը ծածկէ բարձիկդ համակ՝

Քընացիք զուն, մանեկիկ սիրուն,
Օրրանիդ մէջ պառկէ երկար,
Մենք պահապան ենք քեզ համար,
Մինչեւ առառու, մինչեւ իրկուն։

Ա՛ւ քընացիք, հողի մատաղ,
Ա՛ռ, ահա քեզ մէկ հաս պաշիկ,
Որ ընես զուն ալեւս պաճիկ,
Գիշերն ամբողջ նիրհես խաղաղ։

Փ.

ԴՐԱՊԱԿԱՆԵՐՈՒ ԲՍԺԻՆԸ

ՊԱ.ԲԻԿՆԵՐՈՒ ՎԱ.ՃԱ.ՌԱ.ՆԱՅՐ

(ՊԱ.ՏՄԱԽ.Ա.Յ.Բ)

Դարնան գեղեցիկ արշալոյս մը : Սրեին օսկի ձառագայթները
աշխատութեան կը հրաւիրին դաշտի մարդիկն ու բոլոր դործա-
ւորները : Այդ պահուն Սաթենիկ ալ իր բնակած գիւղէն քաղաք
կ'իջնէ : Հոն պատաժ ժամանակ խանութներուն մէջ կը տեսնէ գե-
ղեցիկ կերպաներ, ոքանչելի զլիարդներ, գոյնզգոյն ժապաւէն-
ներ և ուրիշ բաներ, որոնք գարնան հրավուրիչ տեսարաննէն աւե-
լի տպաւորութիւն կ'ընեն իր մատղաշ երեակայութեան վրայ :
Բայց ինք անոնցմէ զուրկ էր, Այս մատնելով տիսրութեամբ կը
յեցուի իր փափուկ և դիւրաբեկ սիրտը : Մանաւանդ գոհարեղին-
ներ և ալժամթեղէններ ցուցափեղկերուն մէջէն ժամերով գեռա-
տի աղջկան անյագ ուշադրութիւնը կը գրաւեն, ինչովէս իր նմաննե-
րէն շատերուն :

Խեղճ սաթենիկ այս սին պերճանքներով օրօրուած՝ մոռցաւ
թէ ժամանակը անցած է և արևը նոյն գեղեցիկ օրուան ալ շրջա-
նը լրացուցած : Յանկարծ խելտքերեցաւ . տեսած բոլոր ոքանչե-
լիքները ականայ թողլով արտօնմ տիսրու ճամբայ ինկաւ : Բայց
գիշերուան ժութէն ճամբան կորսնցուցած էր, յանկարծ ինքինքը
ընդարձակ դաշտի մը մէջ զտաւ : Յարեբալսամար քիչ յետոյ լու-
սինը ելաւ և իր նուազուն լոյսը ատրածեց ընդարձակ դաշտին ա-
մայութեան վրայ :

Սաթենիկ երբ իր տեսած գեղեցկութեանց վերյիշման մէջ ընկըդմած կը քալէր ու կը քալէր, յանկարծ դաշտին մէջ քանի մը աղջիկներ նշմարեց, որոնք ճերժակներ հագած, ժպտուն դէմքերով զինքը կը կանչէին: Նախ վախցաւ, բայց անոնց ժպտուն կերպարանքը տեսնելով մօտեցաւ, որոնք առաջնորդեցին զինքը փառաւոր վաճառատուն մը, ուր Սաթենիկի ցորեկուան տեսածներէն և ոչ մէկը պակաս էր, և առաջարկեցին իրեն որ փափաքածը առնէ: Սակայն գեռատի աղջիկը աղչած այս մոգական տեսարանին հանդէպ, մերժեց յարելով. «Ասոնք ասնելու համար դրամ չունիմ ես»: Բայց անոնք պատասխանեցին. — «Մենք դրամի պէտք չունինք, միայն թէ ինչ որ պիտի առնես անոնց իւրաքանչիւրին փոխարէն մաղերէդ մէյմէկ թել պիտի տաս:»

Այս խօսքերուն վրայ Սաթենիկ ուրախութեամբ իր ուղածները առաւ և իր վարսագեղ մազերէն փունջ փունջ տուաւ, առանց մտածելու հետեւանքը: Այս գիշերային առուտուրը տեւեց մինչեւ առաւօտ: Վերջին անգամ մըն ալ գեղեցիկ հովանոց մը առաւ, որուն գինը վճարելու համար երբ ձեռքքը գլուխը տարաւ, ահսաւ որ... բոլորովին ճազատ դարձեր էր...:

Առաւօտը ծագեր էր արդէն, և խաբերայ պարիկները. քրքիջ մը արձակելով անհետացած էին: Խոկ անմիտ Սաթենիկ առածները զիտելով տեսաւ որ ամէնն ալ ածուխի կտորներ են: Լալով տուն դարձաւ և իր անխոհեմութեամբ խարուած ըլլալուն շատ ցաւեցաւ, բայց, աւազ, շատ ուշ էր, և արդէն իր պատիմը գտած էր:

ՈԵԲԵԿԱ ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ

Էսայեան Պարծարանէն

X

ՄԵՂՈՒՆԵՐՆ ՈՒ ՎԱՐԴԵՐԸ

Օր մը Գրիգոր ուղեց վարդ յողվել բայց մատը փուշ մատւեւ շատ ցաւցուց: Ուրիշ որ մըն ալ՝ փիթակէ մը մեղք ուղեց ուտել, եւ մեղուները խայթեցին զինքը: «Ի՞նչո՞ւ համար, բսաւ հօրը, այս գեղեցիկ ծաղիկները անամնկ սուր փուչեր ունին եւ մեղուներն ալ, որ անոյշ մեղք կը շինեն, սուր խայթոցներ ունին:»

— Թերեւս յիշեցնելու համար մեզ թէ, ըստ հայր, աշխարհի մէջ ամէնէն գեղեցիկ և ամէնէն անոյշ բաներն ալ կընան վեասակար ըլլալ՝ երբ մարդ անխոհեմարար ուզէ վայելել զանոնք:

ՃԱՅԿ ՃԻՎԱՃԵԱՆ

Գառզիլի Մխիթարեան վարժուան

ՄԵԿ ԱԹՈՌԱԿՈՎ ԲԱԶՄԱԹԻՒ ԱՆՁԵՐ ԿԸ ՀԱՆԳՁԻՆ

Տեղ մը՝ ուր մէկ աթոռ միայն կը դտնուի, և միհւնոյն ատեն եթէ մէկէ աւելի նստիլ փափաքողներ կան, այն ատեն կրնանք հնտեւեալ ընկերսիրական զուարձալի խաղը կատարել .—

Ներկաներէն մէկը աթոռին վրայ կը նստի, յետոյ երկրորդ մը տուաջինին ծունկերուն վրայ կը նստի, նոյնպէս երրորդ մը երկրորդին վրայ. այսպէսով բազմաթիւ անձեր մէկ աթոռով մը միայն կրնան իրենց անհրաժեշտ յոզնութիւնը առնել:

X

ԱՇԽԱՐՀԵՔ ԱՄԷՆԵՆ ԵՐԿԱՅՆ ՄՈՐՈՒՔԸ

Հուի Գուլօն Փրանսացին, իր մարմնին երկայնութեան կրկին անգամէն աւելի երկար մօրուք ունի:

Միջանասակ ծերունի մըն է այս անձը որ մօրուքը ծեռքը . . .
բազմաթիւ երկիրներ պտտած ըլլալով, կ'ըսուի թէ Պոլիս ալ այ-
ցելած է:

X

ԱՄԷՆՔՆ ԵՐԿԱՐ ՊՈՉ ՈՒՆԵՑՈՂ ԶԻՆ

Այս արտաքոյ կարգի կենդանին ալ Օռէկօնի^(*) մէջ մհծցած
է : Իր բաշը 14 ոտք և իր պոչը 11 ոտք երկայնութիւն ունին :
Ամէն օր անոր բաշն ու պոչը կը լուան, կը սանտրեն, կը հիւսեն
և գոյնզգոյն ժապաւէններով կը կապեն . իսկ գիշերը այն վիճա-
կին մէջ կ'ոլորեն ու մասնաւոր պարկերու մէջ կը ղետեղեն :
Միայն բաշին համար 5 պարկ կը գործածուի . . . :

Քաղեց՝ Ե. Մ. ՏԵՂՄԱՆ

Ս. Ա.Զիջի եւ իւ իսլամիցի մեր գործակալութիւնը յանձն առած է Մելքոն էֆ. Ս. Ղեւոնդեան, որուն պէտք է դիմեն ծաղկի բաժանորդագրուիլ փափաքողները :

ՄԵՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼԸ ԼԵՇՆ Է Ք. ՄԻՀՐԱՅԻՆԵՐՆ Ու ՊԵՏՈՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐ
ԿԸ Կատարէ Նիկոսիայոց, Աստաբազարի և շրջակայից մէջ։ Մեր
բաժանորդներէն կը խնդրուի անոր վճարել իրենց բաժնեգինները։
Բաժանորդ գրուիլ փափաքողներն ալ կրնան դիմել անոր։

(*) Ουλέκον, Στήμαστεωι 11ωνανης αρχης, διπλωματικόν έγγραφον, Παναγίαν Παλαιάν ονομασία η οποία ρέει σε πάνω από 415,000 ευρώ.

Արտօնատէր Ա. ՍԱԳԱԵԱՆ

ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ԾԱՀԻԿ

ՄՏՔԻ ԶԲՈՍԱՆՔ

Հանեղուկ թիւ 20.

Խնչ է այն բանը որ երեք դերանուններէ կը բաղկանայ և աշխարհի սկիզբէն գոյութիւն ունի և յաւիտեան գոյութիւն պիտի ունենայ, իբր չարութեան խորհրդանշանը :

Հաշուական հարցում թիւ 20.

5001

...	1էն մինչեւ 9 թուանշանները իւրաքանչիւրը մէկ
...	անգամ միայն գործածելով այնպէս մը լնել կէտերուն
...	տեղ որ գումարը ըլլայ 6665:

Լուծողներէն երկուքը վիճակով պիտի ստանան մէյմէկ նոր հրատարակուած գիրք :

Պատասխանները պէտք է խմբագրատուն համար մինչեւ Հինգշարթի առաւօտ ժամը երեք, և գրուած պէտք է ըլլան կողքին վրայի կտրօնին վրայ :

Թիւ 19 հանեղուկին լուծումն եր.

Ա. Բ Ի Կ

Բ Ա. Ր Ի

Ի Ռ Ա. Ն

Կ Ի Ն Ճ

Թիւ 19 հաշուական հարցումին պատասխանն է.

Մեծ եղբայրը 28 տարեկան է, իսկ պղտիկ եղբայրը 21 տարեկան :

Ճիշդ լուծողներն են. —

Պէշիքրաշի Մարտունիան վարժարանէն՝ Զաւէն Թնքարեան, Եղուարդ Թուլումագամեան, Ե. Զօվուրեան, Արայ Պօյաձեան, Արմենակ Թումաեան, Գառնիկ Գըլըճեան, Գէորգ Պաղտասարեան, Տիրան Զարկճեան, Յակոբ Գըլըճեան, Գառնիկ Պօրուճեան, Պաղտասար Պաղտասարեան, Արամ Մատթէոսեան :

Սկիւտարէն՝ Վերժինի Աշճեան, Եւգինէ Գլանունի :

Հսաեան վարժարանէն՝ Ռերեկա Կոմիտասեան, Գեղամ՝ Գանձեան, Մառի Թիւլպէնտճեան :

Մայր վարժարանէն՝ Նուարդ Տ. Միքայէլեան :

Օրբագիւղին՝ Լեւոն Խանճեան :

Պէօյինտերէկէն՝ Արաքս Էսաեան :

Մարլեարէն՝ Երուանդ Գալֆաեան :

Գարբաղէն՝ Արսինէ Երէցեան :

Բերայի Համազգեաց վարժարանէն՝ Յովսէփի Կամսարեան :
Վիեննական Միհրատեանէն՝ Սահակ Ռուկիեան :
Դատզիւդի Միհրատեանէն՝ Վահան Տէօք Ռէնեան :
Ս. Գ. Լուսաւորիչէն՝ Զարեհ Հէքիմեան :
Ճեղալ պէյ խանէն՝ Դարրիէլ Մուշեղեան :
Ասոնցմէ վիճակը շահեցան Պէշիկթաշի Ազգ. Վարժարանէն
Արմենակ Թումանեան և Սկիւտարէն Եւգինէ Գլանումի (որ միայն
ճիշդ լուծած էր հաշուական հարցումը), որոնք կ'ստանան խոս-
տացուած գիրքերը :

ՄԱՆՉՈՒՄԵ Պատկերազարդ Օրաթերթ առաւօտեան : Քա-
ղաքական, գրական, դիտական, ազգային
և անտեսական : Տարեկան բաժնեգիրն է Պոլսոյ համար 80, գա-
ւառաց համար 108, իսկ վեցամսեայ Պոլսոյ համար 50 և գաւա-
ռաց համար 60 զրուշ : Ձեռքէ հատը 10 փարա : Մանջումի ամէ-
նին ժողովրդական օրաթերթն է Պոլսոյ, իր հաճելի և պէսպիսու-
թեամբ լեցուն բովանդակութեան համար : Բացի ամենօրեայ խըմ-
բագրական, եկեղեցական, գրական, անտեսական և այլ յօդուած-
ներէ, քաղաքական, ազգային և ներքին ճոխ լուրերէ, չորեք-
շարթի և շարաթ օրերը կը հատարակուի առեւտրական և գրա-
կան յաւելուածական էջերով :

ՎԱԻԵՐԱԳԻՐ

Ուսումն. Խորհրդոյ Ազգ. Կեդր. Վարչութեան

Ուսումնական Խորհրդոյ քննութեան առաւ Միհրան էֆ.
Յովհաննէսեանի պատրաստած «Nouvel Alphabet Français»
անուամբ Փրանսերէն քերականն և յարմար դատելով զայն նոյն
լեզուի ուսուցման, կ'արտօնէ անոր գործածութիւնն ազգային
վարժարանաց մէջ :

Ի գիմաց Ուսումն. Խորհրդոյ

Ատենադպիր Ատենապետ

ԳԵՏՐՈՍ ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ Յ. ԳՈՒՐԳԻՆ

ԾԱԿՆՈԹ. — Սոյն նոր քերականն հատարակուած է Զարդար-
եան Գրատան միջոցաւ և կը վաճառուի 60 փարայի, վարժարան-
ներու համար մասնաւոր զեղջ, նմոյն կը զրկուի առանց փոխարի-
նութեան : Հասցէ Զարդարեան Գրատան Կ. Պոլիս : 5—10

Գ Ր Գ Ա Ն Ի

Ա Ն Գ Լ Ե Ր Է Ն Է Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն

ԲԱԼԱՐԱՆ

Կեդրոսանեղին է Սագական Տարարան :

Գին 8 զրուշ

Լուծում թիւ 20 հանեղուկին և հարցումին.